

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/318/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213758
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912213758.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Petra Priehodu v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, č. k. 9C/302/2012 - 38 zo dňa 02. 12. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol. Okresný súd žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi škodu z titulu majetkovej škody vo výške 125,- Eur a z titulu nemajetkovej ujmy vo výške 794,76 Eur zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal. Okresný súd posúdil žalobu žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že v danej veci nie sú splnené hmotnoprávne podmienky pre zodpovednosť štátu stanovené ustanovením § 9 ods. 1 a zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Okresný súd o žiadosti súdneho exekútora, ktorá exekučná vec je vedená na okresnom súde pod č. k. 3Er/227/2011 rozhodol uznesením zo dňa 29. 03. 2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, pričom súd mal preukázané, že oprávnený podal návrh na exekúciu súdnemu exekútorovi dňa 13. 01. 2011 a súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na súd dňa 31. 01. 2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 14. 06. 2011, exekúcia následne bola zastavená uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 06. 09. 2011.

O náhrade trov konania rozhodol tak, že hoci žalovaná mala v konaní úspech a trovy konania si uplatnila, avšak žiadne trovy konania nevyčísliila, súd jej právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a to v celom rozsahu. V rozsiahlom odvolaní namietal najmä porušenie jeho práva na kontradiktórny súdny proces, v ktorom strany musia mať možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné na podporu úspešnosti svojej žaloby, ale zároveň musia mať možnosť sa oboznámiť so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Uvedené právo bolo žalobcovi upreté, nakoľko pred

vynesením rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného k návrhu, toto mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. Pred vynesením rozsudku nebol oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť sa vyjadriť. Prvostupňovému súdu vytykal, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania a súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu sám určil. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz však v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise a to vzhľadom k faktu, že vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu. Žalobca ďalej namietal, že konaním súdu mu bolo upreté, resp. odňaté právo na prejednanie a rozhodnutie vecí nestranným súdom napriek tomu, že rozhodovanie vecí zákonným sudcom je základným predpokladom na splnenie podmienok spravodlivého procesu (rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 357/09). Žalobca v konaní uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému vec bola pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti, nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V konaní bolo preto možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Ústne pojednávanie vo veci odklad pripúšťalo a nebolo neodkladným úkonom za danej situácie, okresný súd preto nemal vec meritórne prejednať. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa § 157 ods. 2 O. s. p.. Odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu vysloveným v napadnutom rozsudku, ako aj s jeho odôvodnením, ktoré je vyčerpávajúce, zrozumiteľné, jasné a presvedčivé, námietky žalovaného uvedeného v odvolaní odvolací súd nepovažuje za dôvodné a prijateľné.

K námietke žalobcu, že vo veci rozhodoval nestranný sudca odvolací súd poukazuje na to, že Krajský súd v Banskej Bystrici, ako nadriadený súd uznesením č. k. 16NcC/583/2012 zo dňa 17. 10. 2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 16NcC/583/2012 zo dňa 07. 02. 2013 rozhodoval o námietke zaujatosti vznesenej žalobcom v žalobách a to v konaniach vedených na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 8C/317/2012, 8C/123/2012, 16C/204/2012, 9C/302/2012, 8C/296/2012, 12C/287/2012, 13C/219/2012, 9C/225/2012, pričom zákonného sudcu W. Y. B. nevylúčil z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota sp. zn. 9C/302/2012 (okrem iných); znamená to teda, že W. Y. B., ktorý bol zákonným sudcom v prejednávanej veci, z prejednávania veci z dôvodu zaujatosti vylúčený nadriadeným súdom nebol a vo veci naďalej konal ako zákonný sudca. Odvolací súd uvádza, že aj keď žalobca podal sťažnosť Ústavnému súdu Slovenskej republiky na porušovanie základného práva zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, otázku či vo veci rozhodoval vylúčený sudca môže preskúmať len súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, a teda nie ústavný súd v konaní o sťažnosti žalobcu, na čo odvolací súd už

poukázal vyššie. Okresný súd teda dospel k správne názoru, že neexistoval dôvod na prerušenie konania.

K podanému odvolaniu odvolací súd ďalej uvádza:

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi súdu na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil, aj náležite vyhodnotil. Z obsahu spisu je zrejmé, že súd vytýčil termín pojednávania na deň 02. 12. 2013, pričom právny zástupca žalobcu bol na termín pojednávania riadne predvolaný v dostatočnom časovom predstihu, keď dňa 30. 10. 2013 prevzal jednak predvolanie na pojednávanie uznesenia nadriadeného súdu vo veci vznesenej námietky zaujatosti a ďalšie písomnosti, pričom spolu s termínom predvolania nebolo právne zástupcovi žalobcu doručené vyjadrenie žalovanej, keďže toto súdu bolo doručené až 22. 11. 2013.

Tvrdenie žalobcu, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania neobstojí, odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd v súdnej veci nerozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania, okresný súd vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 02. 12. 2013, účastníci na toto pojednávanie boli riadne predvolaní. Hoci žalobca bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný a napriek tomu sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil, len podaním zo dňa 29. 11. 2013 súd požiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestranného súdu a sudcu, ktorým podaním zároveň žiadal súd o prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Keďže žalobca sa z neúčasti na pojednávaní neospravedlnil a ani neuviedol žiaden dôležitý dôvod, pre ktorý sa pojednávania zúčastniť nemohol, okresný súd dôvodne pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. bez ohľadu na to, že žalobca podal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania. Bolo nielen právom, ale aj povinnosťou žalobcu na súdne pojednávanie sa dostaviť. Ak sa žalobca vzdal dobrovoľne tohto práva, nemôže byť prejednanie veci bez jeho prítomnosti na pojednávaní, na ktoré bol žalobca riadne a včas predvolaný považované za postup súdu, ktorým by mu bola odňatá možnosť zúčastniť sa verejného pojednávania, oboznámiť sa s obsahom spisu, listinnými dôkazmi, vyjadreniami žalovaného a podobne a teda nebola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Práve zo správania sa žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu je zrejmá účelovosť konania spočívajúca v marení postupu súdu prejednať vec v primeranej lehote bez prieťahov. Napriek tomu, že na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný, pričom svoju neúčast' písomne vopred ospravedlnil a zároveň uviedol, že nežiada o odročenie pojednávania, okresnému súdu nič nebránilo, aby vec v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. prejednal a vo veci aj rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania.

Vzhľadom na to, podľa názoru odvolacieho súdu, odvolací súd má za to, že okresný súd dôvodne zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania s tým, že súčasne žalobcovi nebolo žiadnym spôsobom odňaté právo konať pred súdom, resp. jeho právo na kontradiktórny súdny proces, odvolací súd prejednal následne i rozhodnutie okresného súdu vo veci samej.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení platnom do 31. 12. 2012 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Žalobca v návrhu na začatie konania tvrdil, že okresný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 19. 03. 2013 (konanie začalo dňa 13. 01. 2011) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia; k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenie tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 431 dní). Okresný súd však z exekučného spisu sp. zn. 3Er/227/2011 zistil, že o žiadosti súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorou požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií súd rozhodol uznesením č. k. 1Er/270/2011 - 11 dňa 29. 03. 2011, pričom táto žiadosť bola súdu doručená dňa 31. 01. 2011, súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Okresný súd správne konštatoval, že v súdnej veci nie sú splnené hmotnoprávne podmienky pre zodpovednosť štátu v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003

Z. z.. Podľa názoru odvolacieho súdu, obdobie od doby doručenia žiadosti o udelenie poverenia, ktorá bola súdnym exekútorom na súd doručená dňa 31. 01. 2011 s prihliadnutím na rozhodnutie súdu zo dňa 29. 03. 2011, ktorým dňom súd uznesením žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietol, nemožno vyhodnotiť ako neprimeranú dobu na rozhodnutie s prihliadnutím k tomu, že exekučný súd musel v konaní riešiť otázku prípustnosti exekúcie. Horeuvedený časový úsek nemožno považovať za zbytočný prieťah alebo nečinnosť zo strany exekučného súdu s prihliadnutím aj k rozhodnutiu okresného súdu, keď žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá. Činnosť exekučného súdu a to osobitne vo veciach, v ktorých exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, týkajúci sa spotrebiteľských vecí, je náročnejšia a ako taká vyžaduje si táto činnosť aj tomu zodpovedajúci časový priestor pre správne rozhodnutie vo veci. Podľa názoru odvolacieho súdu vo veci okresný súd správne rozhodol, vec správne právne posúdil, pričom odvolací súd poukazuje na správnosť záverov okresného súdu, ktoré sú uvedené v odôvodnení jeho rozhodnutia.

Na zdôraznenie správnosti záverov prvostupňového súdu odvolací súd poukazuje na to, že zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom, je zodpovednosť objektívna, bez zreteľa na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti je jednak v danej veci vytýkaný nesprávny úradný postup okresného súdu, ďalej existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Prvým a zároveň jedným z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu je práve nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci, kedy štát zodpovedá za podmienok ustanovených zákonom č. 514/2003 Z. z. za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Ak prvý a jeden z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu, a to nesprávny úradný postup nebol v konaní zistený, naopak vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že okresný súd postupoval v súlade so zákonom a nebolo zistené, že by okresný súd rozhodoval vo veci so zbytočnými prieťahmi, nedošlo k vzniku zodpovednosti štátu za škodu, ktorá by prípadne mohla byť spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom, nebol teda zistený jeden zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti a preto okresný súd sa dôvodne nezaoberal ďalšími predpokladmi vzniku zodpovednosti a teda existenciou škody a príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a touto škodou.

Vzhľadom na uvedené dôvody, ako aj dôvody, ktoré vo svojom rozhodnutí uviedol súd prvého stupňa a ktoré nebolo potrebné pre svoju presvedčivosť opätovne uvádzať v tomto rozhodnutí, odvolací súd podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o náhrade trov prvostupňového konania (§ 206 ods. 2, 3 O. s. p.). Okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov prvostupňového konania vychádzal správne z ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., teda podľa úspechu v konaní a súčasne správne aplikoval ustanovenie § 151 ods. 1 O. s. p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O. s. p. aplikujúc ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. a ustanovenie § 151 ods. 1 O. s. p.. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol žalovaný, žiadne trovy odvolacieho konania si však neuplatnil, súd teda rozhodol, že žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.